

Barne-Likestillings-og Inkluderingsdepartemente
Postboks 8036 Dep
0030 Oslo

Deres ref: 201200643
Vår ref: 2012/54813
Arkivkode:

Dato: 06.09.2012

Høringsuttalelse

NOU 2012:5; Bedre beskyttelse av barns utvikling

Viser til høringsnotat av 08.05.12

«Utvalget fikk i oppgave å foreta en helhetlig og grundig gjennomgang av det biologiske prinsipp i barnevernet»

Denne høringsuttalelsen har bidrag fra RVTS-sør og RVTS-vest.

RVTS-sør og vest er svært positive til hovedpunktene i denne rapporten. Konklusjonene fremstår som velbegrunnet, og godt informert om problemstillingene i praksisfeltet. Innføring av prinsippet «utviklingsfremmende tilknytning», i større grad vurdere adopsjon, etablering av en egen «Family Court», tidlig innsats inn mot helsestasjonene og styrking av vernet av det ufødte barn ser vi som særskilt viktige. Forøvrig vil vi kommentere spesielt følgende punkter:

Punkt 2.2.2:

Utvalget anbefaler et nytt prinsipp; «Prinsippet for utviklingsfremmende tilknytning», og at terskelen for omsorgsovertakelse vurderes i forhold til dette (i tillegg til alvorlighetsgrad av omsorgssvikt og omsorgspersonens egenskaper). RVTS ønsker dette velkommen, og vi mener at dette prinsippet i all hovedsak bør veie tyngre enn det biologiske prinsippet i sakene hvor slike vurderinger er aktuelle. Prinsippet bør også være gjeldende når det gjelder å vurdere eventuell tilbakeføring til biologiske foreldre etter omsorgsplassering; hvordan er tilknytningen mellom barnet og fosterforeldrene, og dersom det er en utviklingsfremmende tilknytning tilstede bør dette veie tungt opp imot det biologiske prinsippet.

Punkt 2.2.5:

Når utvalget anbefaler innføring av et prinsipp som vektlegger utviklingsfremmende tilknytning, må en også sikre at fagpersoner som skal vurdere kvalitet av tilknytning faktisk innehar denne kompetansen. Vår erfaring er f.eks at mange sakkyndige ikke har slik kompetanse. Det bør utarbeides en faglig standard for vurdering av tilknytningskvalitet.

Videre i punkt 2.2.5: For flyktninger og innvandrere representerer barnevernstjenesten som institusjon noe nytt og fremmed. Mange foreldre trenger forebyggende tiltak i begynnelsen av sitt

opphold i Norge. Den danske ordningen med støtteperson fra opprinnelig land er svært fornuftig. Det vil også være svært hensiktsmessig å intensivere arbeidet med rekruttering av personer med innvandrerbakgrunn til barnevernstjenesten.

Punkt 2.2.6.2:

RVTS er svært positiv til innføring av en egen familiedomstol. Saker som omhandler samvær, spesielt i familievoldssaker blir i dag ofte håndtert på en lite hensiktsmessig måte i nåværende rettsordning.

I situasjoner hvor familiedomstolene skal behandle saker som involverer minoritetsfamilier vil det være hensiktsmessig om domstolteamet hadde representasjon av personer med minoritetsbakgrunn.

Punkt 2.2.6.4:

Slik dette er formulert ser det ut til at vurderingen av mors evne til å ivareta det ufødte barnet er knyttet til rus. Her bør det presiseres at foreldre som utsetter barna for **prenatalt stress**, inkludert familievold, utøver omsorgssvikt for det ufødte barn. Dette vil f.eks gjelde mødre som ikke ruser seg, og som ellers har en sunn livsstil, men som lever i et forhold med en voldelig partner.

Punkt 2.2.6.6:

Utvalget anbefaler at det vurderes en maksimaltid i beredskapshjem. Vi er usikre på om dette er fornuftig. I en del tilfeller kan det være riktig at barna bor en tid i beredskapshjem, slik at en kan få kartlagt hvilke behov barnet har, og hvilke krav som må stilles til fosterhjemmet. Det vil kunne være mulig å ivareta tilknytningsperspektivet med en smidig overføring mellom beredskapshjem og fosterhjem.

Videre i samme punkt: «Det bør opprettes en instans som mottar tidlige signal på vansker i fosterhjemmet». Mener man her at det skal oppnevnes en helt ny instans? Her kan det være like effektivt å gi en standard for hvilken oppfølging et fosterhjem skal ha. Vår erfaring er at mange fosterhjem får tilført for lite kunnskap, får for lite veiledning og oppfølging. Det bør være en standard for hvilken kunnskap som fosterhjemmet må ha tilgang til, og omfang av veiledning, ressurser og avlastning. Veilederen må ha kunnskap om utviklingstraumer, og forstå og kunne formidle hvordan fosterforeldrene skal kunne utøve *traumebevisst omsorg*. F.eks bør et fosterhjem første året av plasseringen ha tilnærmet ukentlig og faglig god veiledning. En slik ordning vil også i større grad kunne «motta tidlige signal på vansker i fosterhjemmet».

Vennlig hilsen

Heine Steinkopf
Psykologspesialist